

స్కార్ప్ సిటీ

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు)

ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ

ప్రథమ ముద్రణ : జనవరి, 2017

వెల : ₹ . 10/-

ప్రతులకు

PSBH

ప్రజాశక్తి బుక్ హౌస్

27-1-54, కారల్ మార్ఫ్ రోడ్, గవర్నర్ పేట,
విజయవాడ -2, ఫోన్ : 0866 - 2577533,

బ్రాంచీలు

విశాఖపట్నం, కాకినాడ, విజయవాడ, గుంటూరు,
ఒంగోలు, నెల్లూరు, తిరుపతి, కర్నూలు

ముద్రణ

ప్రజాశక్తి డైలీ ప్రింటింగ్ ప్రెస్, విజయవాడ

website : www.psbh.in

psbhap@gmail.com

స్మార్ట్ సిటీ

స్మార్ట్ సిటీలపై రాష్ట్ర వ్యాపితంగా చర్చ జరుగుతున్నది. ఆకాశాన్నంటే భవంతులు, విశాలమైన రోడ్లు, రయ్యిన దూసుకు వెళ్ళే కార్లు, మెట్రో రైళ్ళు, ఆఫీసుల చుట్టూ తిరగకుండా ఇంట్లో కూర్చునే ఏపవైనా చేసుకోగలిగిన సాంకేతిక పద్ధతులు, అందమైన పార్కులు, నీటి ఫౌంటెన్లు, ఈత కొలనులూ, పచ్చటి చెట్లు, జిగేల్ మనే లైట్లు - 'వావ్' ఎంత అందమైన నగరం. ఇలాంటి నగరం కావాలని ఎవరికి మాత్రం ఉండదు? ఇవన్నీ స్మార్ట్ సిటీలో ఉంటాయని చాలామంది భావిస్తున్నారు. అందుకే స్మార్ట్ సిటీల జాబితాలో లేని నగరాలలోని వారు తామేదో పోగొట్టుకుంటున్నామని, తమ నగరాలు అభివృద్ధి చెందే అవకాశాన్ని కోల్పోతున్నదని, తమ నగరం వెనుకబడి పోతున్నదని బాధ పడుతున్నారు. మరికొంతమంది స్మార్ట్ సిటీ అయితే తమ నగరానికి కేంద్రం నుండి ఇబ్బడి ముబ్బడిగా నిధులు వస్తాయని, తమ నగరంపై కేంద్రీకరించి అభివృద్ధి చేస్తారని భావిస్తున్నారు. ఈ భావనతోనే తమ నగరాలను కూడా స్మార్ట్ సిటీల జాబితాలో చేర్చాలని పట్టుబడుతున్నారు. అయితే నిజంగా స్మార్ట్ సిటీ అంటే ఏమిటి? ఈ ప్రాజెక్టు క్రింద నగరాలను ఎలా మార్చబోతున్నారు? నగర ప్రజలకు, రాష్ట్ర ప్రజలకు దీనివలన ఒనగూడే ప్రయోజనాలేమిటి తదితర విషయాలను తెలుసుకోవాలంటే 25.06.2015 న ప్రధాన మంత్రి విడుదల చేసిన స్మార్ట్ సిటీ మార్గదర్శకాలను (గైడ్ లైన్స్) క్షుణ్ణంగా పరిశీలించవలసిందే. (ఈ గైడ్ లైన్స్ <http://moud.gov.in/> అనే వెబ్ సైట్లో కూడా లభిస్తాయి. ఆశక్తి కలవారు డౌన్ లోడ్ చేసుకోగలరు)

భారతదేశంలో 100 నగరాలను స్మార్ట్ సిటీలుగా రూపొందిస్తామని కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. మరో 500 పట్టణాలను అమృత పథకం క్రింద అభివృద్ధి చేస్తామని ప్రకటించింది. ఈ స్మార్ట్ సిటీలో చేరాలంటే ముందుగా “స్మార్ట్ సిటీలో చేరటానికి ఆమోదిస్తున్నామని” మున్సిపల్ కౌన్సిల్ తీర్మానం చేయాలి, అలా తీర్మానం చేయమని ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం రాష్ట్రంలోని అన్ని కార్పొరేషన్లను ఆదేశించింది. చాలా కార్పొరేషన్లు తీర్మానాలు కూడా చేశాయి. తీర్మానం అనంతరం కార్పొరేషన్ల పని తీరును మదింపు చేయటం కోసం ఒక ప్రశ్నావళిని పంపుతారు. ఆ ప్రశ్నావళికి ఇచ్చిన జవాబుల ఆధారంగా కార్పొరేషన్ల యొక్క పని తీరును మదింపు చేస్తారు.

ఈ మదింపు పోటీలో నెగ్గిన నగరాలు స్మార్ట్ సిటీ ప్రాజెక్టుకు అర్హత పొందుతాయి. ఆ విధంగా మదింపు చేసి ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 3 నగరాలను, తెలంగాణాలో 2 నగరాలను స్మార్ట్ సిటీ ప్రాజెక్టుకు ఎంపిక చేశారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో విశాఖపట్నం, కాకినాడ, తిరుపతి నగరాలను, తెలంగాణాలో వరంగల్, కరీంనగర్ నగరాలను స్మార్ట్ సిటీల కోసం ఎంపిక చేశారు. ఈ పథకం 2015-16 నుండి 2019-2020 వరకు అంటే 5 ఏళ్ళపాటు అమలులో ఉంటుంది.

స్మార్ట్ సిటీ అంటే ఏమిటి?

ఈ ప్రశ్నకు సర్వత్రా ఆమోదయోగ్యమైన నిర్వచనమేమీ లేదని, భిన్న ప్రజలకు భిన్న సౌకర్యాలు ఉంటాయని గైడ్ లైన్స్ ప్రారంభంలోనే పేర్కొన్నారు. అంటే నిర్దిష్టమైన నిర్వచనమేమీ లేదన్నమాట. నిర్దిష్టమైన నిర్వచనం లేక పోవటానికి ప్రధాన కారణం ప్రపంచంలోనే స్మార్ట్ సిటీలుగా చెప్పుకునే నగరాలు స్మార్ట్ సిటీలుగా రూపొందించటం కోసం ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటు చేసినవి కావు. కాలానుగుణంగా పెరుగుతున్న సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని ప్రజలకు వినియోగంలోకి తెస్తూ అభివృద్ధి చెందినవే. అందుకే ప్రపంచంలో స్మార్ట్ సిటీ అన్నదానికి నిర్దిష్టమైన నిర్వచనం ఎవరూ ఇవ్వలేదు. ముఖ్యంగా ప్రపంచంలో **Information & Communication Technology (ICT)** ప్రధాన మౌలిక సదుపాయంగా ఉండే నగరాన్ని స్మార్ట్ సిటీ అని పిలుస్తున్నారు.

మన దేశంలో స్మార్ట్ సిటీ ప్రాజెక్టులో ఏమేమి ఉంటాయి?

మన దేశంలో స్మార్ట్ సిటీ ప్రాజెక్టులో 10 ముఖ్యమైన అంశాలుంటాయని పేర్కొన్నారు. అవి 01) అవసరాలకు సరిపడా నీటిసరఫరా, 02) నిరంతర విద్యుత్ సరఫరా, 03) సాలిడ్ వేస్ట్ మేనేజ్ మెంట్ (అంటే చెత్త తొలగింపు) తో సహా పారిశుధ్యం, 04) ప్రజారవాణాతో సహా సమర్థవంతమైన రవాణా సదుపాయాలు, 05) భరించగలిగిన ధరలలో, ముఖ్యంగా పేదవారికి గృహ సదుపాయం 06) బలమైన ఇంటర్నెట్ కనెక్టివిటీ, డిజిటలైజేషన్, 07) సుపరిపాలన, ముఖ్యంగా ఈ గవర్నెన్స్ - ప్రజల భాగస్వామ్యం, 08) మంచి పర్యావరణం, 09) పౌరులకు, ముఖ్యంగా మహిళలకు, పిల్లలకు, వృద్ధులకు రక్షణ, 10) విద్య వైద్యం. ఈ 10 సదుపాయాలు ఉంటాయని ఆ గైడ్ లైన్స్ లో స్పష్టం చేశారు. ఇందులో **ICT** అనేది 10 సదుపాయాలలో ఒక సదుపాయం మాత్రమే తప్ప అదే ప్రధాన మౌలిక సదుపాయం కాదని స్పష్టం అవుతున్నది.

ఈ 10 పనులను గమనిస్తే అందులో కొన్ని స్థానిక సంస్థలు చేసేవి, కొన్ని

కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు చేసేవి ఉన్నాయి. ఇందులో క్రొత్తగా ప్రతిపాదించిన సదుపాయాలేమీ లేవు. ఇవన్నీ ఇప్పటికే నగరాలలో ఎంతో కొంత మేర అమలు జరుగుతున్నాయి. కాకుంటే వాటిని మరింత పటిష్టంగా అమలు జరపటానికి చర్యలు తీసుకుంటామనేది వారి భావనగా పరిగణిద్దాం.

ఈ 10 అంశాలను అమలు జరపటం కోసం కొన్ని స్టార్ట్ పరిష్కారాలను కూడా చూపించారు. ఉదాహరణకు నీటి సరఫరాకు స్టార్ట్ నీటి మీటర్లు బిగించటం, లీకేజీలను అరికట్టడం, నీటి నాణ్యతను పరిశీలించటం, అలాగే పారిశుద్ధ్యం కోసం చెత్తనుండి విద్యుత్ తయారీ, చెత్తను సేంద్రియ ఎరువుగా మార్చటం, మరుగునీటిని శుద్ధి చేయటం, విద్యుత్ కు స్టార్ట్ మీటర్లు బిగించడం, రెన్యూవబుల్ ఎనర్జీ (అంటే గాలి, నీరు, ఎండ, అలలు లాంటి వాటినుండి తయారు చేసే విద్యుత్), విద్యుత్ పొదుపు, హరిత బిల్డింగులు - ఇలా పై 10 అంశాలకు స్టార్ట్ పరిష్కారాలను పేర్కొన్నారు. నిజానికి గైడ్ లైన్స్ లో పేర్కొన్న ఈ స్టార్ట్ పరిష్కారాలను పరిశీలిస్తే ఇప్పటివరకు ప్రభుత్వాలు చెబుతున్న పాత పరిష్కారాలే తప్ప ప్రత్యేకించి క్రొత్త పరిష్కారాలేమీ లేవు.

స్టార్ట్ సిటీలను రూపొందించే పద్ధతి ఏమిటి?

స్టార్ట్ సిటీలను 4 పద్ధతులలో రూపొందిస్తారు.

- ◆ రెట్రో ఫిటింగ్ పద్ధతి
- ◆ రీ డెవలప్ మెంట్ పద్ధతి
- ◆ గ్రీన్ ఫీల్డ్ పద్ధతి
- ◆ పాన్-సిటీ పద్ధతి.

వీటిలో ఏ పద్ధతిలో ఎలా చేస్తారో చూద్దాం.

◆ **రెట్రో ఫిటింగ్ పద్ధతి:-** నగరంలో 500 ఎకరాలు, ఆ పైన ఉన్న ఒక ప్రాంతాన్ని ఎంచుకుంటారు. 500 ఎకరాలు, ఆ పైన ఉన్న ప్రాంతం అంటే నగరంలో ఉన్న ఖాళీ స్థల ప్రాంతం కాదు. నగరంలో ఇళ్ళు ఉన్న ప్రాంతాన్నే ఎంచుకుంటారు. ఆ ప్రాంతంలో ఇప్పటికే ఉన్న మౌలిక సదుపాయాలను అంచనా వేసి, స్టార్ట్ సిటీలో ప్రాజెక్టులో ఉన్న అంశాలను అమలు జరపటానికి ప్రణాళికలు రూపొందిస్తారు. ఇప్పటికే ఉన్న భవనాలను అలాగే ఉంచే విధంగా చర్యలు తీసుకుంటానే, అవసరమైన చోట భవనాలను తొలగిస్తారు. ఇక్కడ ప్రాజెక్టు పూర్తి అవగానే ఆనగరంలో మరో చోట ఈ ప్రాజెక్టును ప్రారంభిస్తారు. ఇందులో కొన్ని ఇళ్ళను తొలగిస్తారన్నది స్పష్టం.

✦ **రీ డెవలప్ మెంట్ పద్ధతి:-** ఈ పద్ధతిలో నగరంలో 50 ఎకరాలకు పైబడిన ప్రాంతాన్ని ఎంపిక చేస్తారు. అందులో ఉన్న గృహాలను పూర్తిగా తొలగిస్తారు. ఆ ప్రాంతంలో స్కాట్ల సిటీ ప్రాజెక్టులో ఉన్న అన్ని సౌకర్యాలు కలిగి ఉండేలా మరల క్రొత్త లేఅవుట్ వేస్తారు. (అయితే తొలగించిన భవనాలను ఎవరు నిర్మించుకోవాలి? ప్రభుత్వం నిర్మిస్తుందా లేక భవన యజమానులే నిర్మించుకోవాలా? ఖర్చు ఎవరు భరిస్తారు? అనే దానిపై స్పష్టత లేదు)

✦ **గ్రీన్ ఫీల్డ్ పద్ధతి:-** ఇందులో ప్రస్తుతం ఉన్న నగరాలను ఆనుకుని ఉండే విధంగా 250 ఎకరాలు ఆ పైన ఉన్న ఖాళీ స్థలాన్ని ఎంపిక చేస్తారు. దీనిలో స్కాట్లసిటీ పధకంలో ఉన్న అన్ని సౌకర్యాలతో ఉండేవిధంగా లే అవుట్ వేస్తారు. ఇక్కడ గమనించవలసిన విషయం ఏమంటే పై రెండు పద్ధతులలో అంటే రెట్రో ఫిటింగ్ పద్ధతి, రీ డెవలప్ మెంట్ పద్ధతులలో ఇప్పటికే ఉన్న నగరంలో ఇళ్ళు ఉన్న ప్రాంతాలను ఎంపిక చేస్తారు. ఈ గ్రీన్ ఫీల్డ్ పద్ధతిలో మాత్రం నగరానికి ఆనుకుని ఉన్న ఖాళీ స్థలాన్ని ఎంపిక చేస్తారు. ఖాళీ స్థలం అంటే ప్రభుత్వ భూమి అని కాదు. ప్రైవేటు పొలాలలు, ఖాళీ స్థలాలు ఉంటాయి. వాటిని లాండ్ పూలింగ్ పద్ధతిని ద్వారాగాని, లేదా భూ వినియోగ మార్పిడి ద్వారా గాని సేకరిస్తారు. మన నూతన రాజధాని అమరావతిలో ఈ పద్ధతిలోనే భూమిని సేకరించి, నిర్మిస్తున్నారు.

✦ **పాస్-సిటీ పద్ధతి:-** ఈ పద్ధతిలో క్రొత్తగా నిర్మించేదేమీ ఉండదు. ఇప్పటికే ఉన్న కొన్ని మౌలిక సదుపాయాలకు స్కాట్ల పరిష్కారాలను వర్తింపజేస్తారు.

అయితే, ఈ నాలుగు పద్ధతులలో ఒకనగరానికి ఒకే పద్ధతి అమలు జరపాలన్నది కూడా ఏమీ లేదు. ఒకే నగరంలో ఒక పద్ధతినీ అమలు జరుపవచ్చు. లేదా ఈ నాల్గింటిలో ఏ రెండు మూడు పద్ధతులనైనా కలిపి అమలు జరుపవచ్చు.

ఈ పనులు, పరిష్కారాలు రెండూ క్రొత్తవేం కాదు. చాలావరకు ఇప్పుడు అనుసరిస్తున్న పద్ధతులే.

మరి పని, పరిష్కారం రెండూ క్రొత్తవి కానప్పుడు మరి స్కాట్లసిటీ పధకంలో క్రొత్త ఏమిటి?

క్రొత్త ఏమిటంటే ఈ పనులను చేయటానికి ఒక కంపెనీని ఏర్పాటు చేయటం. ఇప్పటివరకూ ఈ పనులను మున్సిపాలిటీలు, కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు చేయటం చూశాము. ఇక మీదట ఈ పనులన్నీ కంపెనీలు నిర్వహిస్తుంది. దీనిని మరింత లోతుగా పరిశీలిద్దాం.

స్కాట్లసిటీ ప్రాజెక్టులో ఇచ్చిన పనులను అమలు జరపడం కోసం స్కాట్లసిటీ

ప్రాజెక్టుకు ఎంపికైన ప్రతి నగరానికి ఒక కంపెనీని ఏర్పాటు చేస్తారు. దీనికి స్పెషల్ పర్సన్ వెహికిల్ (SPV) అని ముద్దు పేరు పెట్టారు. మనకు స్ట్రాక్చర్ సిటీ ప్రాజెక్టుకు ఎంపికైన విశాఖ పట్టణం, కాకినాడ, తిరుపతిలో ప్రతి నగరానికి ఒక కంపెనీని ఏర్పాటు చేస్తారు. ఇప్పటికే రాజధాని అమరావతి నగర నిర్మాణానికి “ కేపిటల్ సిటీ డెవలప్ మెంట్ & మేనేజ్ మెంట్ కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్” అనే కంపెనీని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసింది. ఈ కంపెనీలన్నీ 2013 కంపెనీ చట్టం ప్రకారం ఏర్పాటు అవుతాయి. ప్రతి కంపెనీకి ఒక పూర్తికాలపు సి.ఇ.వో (భీఫ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆఫీసర్) ఉంటాడు. దీనిలో కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల తరపున, మున్సిపల్ కార్పొరేషన్ తరపున కొంతమంది, వీటితో సంబంధంలేనివారు కొంతమంది డైరెక్టర్లుగా ఉంటారు. ఈ కంపెనీలో ప్రాథమికంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, మున్సిపల్ కార్పొరేషన్ చెరిసగం వాటాలను (50:50) కలిగి ఉంటాయి. అతరువాత ఆ కంపెనీ 40 శాతం వరకు షేర్లు అమ్మవచ్చు. అంటే ఈ కంపెనీని ప్రభుత్వం నెలకొల్పినప్పటికీ, షేర్లు కొనటం ద్వారా ప్రైవేటు సంస్థలు కంపెనీ యాజమాన్యంలోకి చేరతాయన్నమాట.

ఈ స్ట్రాక్చర్ సిటీ ప్రాజెక్టును నిర్వహించటానికి దేశ స్థాయిలో ఒక అత్యున్నతస్థాయి కమిటీని ఏర్పాటు చేశారు. దీనిలో 8 మంది కమిటీ సభ్యులు ఉన్నారు. ఇందులో బ్యూరోక్రాట్ల తప్ప ఎన్నికైన ప్రజా ప్రతినిధులెవరూ ఉండరు. వీరు తమ సమావేశాలకు ఐక్యరాజ్య సమితి ప్రతినిధులను, ప్రపంచబ్యాంకు, టి.ఇ.ఆర్.ఐ. సెంటర్ ఫర్ డెవలప్ మెంట్ ఆఫ్ అడ్వాన్స్డ్ కంప్యూటింగ్, బెంగుళూరుకు చెందిన సెంటర్ ఫర్ స్ట్రాక్చర్ సిటీస్ కు చెందిన ప్రతినిధులను ఆహ్వానించవచ్చు. అలాగే డైస్పాక్షిక, బహుళ పాక్షిక ఒప్పందాలను కుదుర్చుకున్న వారి ప్రతినిధులను, పట్టణ ప్రణాళిక నిపుణులను పిలువవచ్చు. అలాగే రాష్ట్ర స్థాయిలో 8 మంది బ్యూరోక్రాట్లతో కూడిన హైపవర్ స్టీరింగ్ కమిటీ ఉంటుంది, నగర స్థాయిలో 2013 కంపెనీ చట్టం ప్రకారం ఏర్పాటు చేసిన కంపెనీ ఉంటుంది. ఈ మొత్తంలో ఎక్కడా ప్రజాస్వామ్య బద్ధంగా ఎన్నికైన ప్రజా ప్రతినిధులకు స్థానంలేదు. అంటే రాష్ట్రంలో ఎన్నికైన ముఖ్యమంత్రికిగాని, మంత్రులకుగానీ, ఎం.ఎల్.ఎలకు, ఎం.ఎల్.సీలకు, ఎంపీలకు గానీ, మున్సిపల్ స్థాయిలో ప్రజలు ఎన్నుకున్న మేయర్ కుగానీ, కార్పొరేటర్లకు గానీ ఈ కంపెనీలలో ఎక్కడా స్థానం లేదు. అంతా బ్యూరోక్రాట్లు, అధికారులు, ప్రైవేటు కంపెనీల ప్రతినిధులే ఉంటారు.

2013 కంపెనీ చట్టం ప్రకారం నగర స్థాయిలో ఏర్పాటు చేసిన కంపెనీ స్ట్రాక్చర్ సిటీలో జరిగే పనులను నిర్వహిస్తుంది. అయితే మున్సిపల్ కార్పొరేషన్, అర్బన్

డెవలప్ మెంట్ డిపార్టుమెంట్, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు చట్టబద్ధమైన కొన్ని అధికారాలు ఉన్నాయి. నిర్ణయాలు చేసే అధికారాలు ఉన్నాయి. వీటికి చట్టబద్ధమైన అధికారాలున్నంతకాలం కంపెనీ స్వేచ్ఛగా పని చేయలేదు. ఈ కంపెనీ ప్రభుత్వ అదుపాజ్ఞలలో ఉండకూడదు. ఎన్నికైన ప్రభుత్వంతో సంబంధంలేకుండా అన్ని స్థాయిలలో స్వేచ్ఛగా నిర్ణయాలు తీసుకునేవిధంగా ఈ కంపెనీ ఉండాలి. అందుకోసం స్టార్ట్ సిటీ గైడ్ లైన్స్ లో ఒక స్టార్ట్ పరిష్కారాన్ని పొందుపరిచారు.

✦ స్టార్ట్ సిటీ ప్రాజెక్టు పనులకు సంబంధించి మున్సిపల్ కౌన్సిల్ కు ఉన్న హక్కులు, బాధ్యతలు నగరస్థాయి కంపెనీకి (అంటే SPVకి) బదలాయించాలి.

✦ మున్సిపల్ చట్టప్రకారం, ప్రభుత్వ నిబంధన ప్రకారం మున్సిపల్ కార్పొరేషన్ కు ఉన్న నిర్ణయాలు చేసే హక్కును (Decision Making Powers) ఆ కంపెనీ సి.ఇ.వోకు బదలాయించాలి.

✦ పట్టణాభివృద్ధి శాఖకు ఉన్న ఆమోదించే హక్కు లేదా నిర్ణయం చేసే హక్కులను (Approval or Decision Making Powers) ఆకంపెనీ బోర్డు ఆఫ్ డైరెక్టర్లకు బదలాయించాలి.

✦ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆమోదం అవసరమైన విషయాలలో, ఆమోదించే హక్కును (Approval Powers) రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్నుండి ఈ స్టార్ట్ సిటీలకోసం ఏర్పడే రాష్ట్ర స్థాయి హైపవర్ స్టీరింగ్ కమిటీకి బదలాయించాలి.

అంటే మున్సిపాలిటీకి, మున్సిపల్ శాఖకు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఉన్న హక్కులన్నీ ఈ కంపెనీలకు బదలాయించాలన్నమాట. నగరపాలనకు సంబంధించి కౌన్సిల్, మున్సిపల్ డిపార్టుమెంటు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తన హక్కులను పూర్తిగా కోల్పోతాయి. కార్పొరేషన్ ఇక చేయగలిగింది ఏమీ ఉండదు. ఎన్నికైన కౌన్సిళ్ళు ఏపని చేయాలన్నా కంపెనీల దయాదాక్షిణ్యాల మీదనే ఆధారపడాల్సి వస్తుంది. ఏపని కావాలన్నా మున్సిపల్ అధికారులు కూడా ఆ కంపెనీలమీదనే ఆధారపడాలి.

నగరంలో జరిగే ఈ పనులన్నింటికీ సంబంధించి ప్లానింగ్, మదింపు, ఆమోదం, నిధులు విడుదలచేయటం, అమలు జరపటం, నిర్వహించటం లాంటి సర్వాధికారాలు ఈకంపెనీకే ఉంటాయని స్టార్ట్ సిటీ గైడ్ లైన్స్ లో స్పష్టం చేశారు. మరి ఈ కంపెనీకి నిధులు ఎలా వస్తాయి?

కేంద్ర ప్రభుత్వం మొదటి సంవత్సరం రు॥ 194 కోట్లు, అక్కడనుండి ప్రతి ఏటా రు॥ 98 కోట్ల చొప్పున 3 ఏళ్ళు (అంటే 294 కోట్లు) ఇస్తుంది. అంటే మొత్తం

4 ఏళ్ళలో రు.488 కోట్లు ఇస్తుంది. అయితే కేంద్ర ప్రభుత్వం ఇచ్చేది, దానికి మ్యూచింగ్గా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, మున్సిపల్ కార్పొరేషన్ ఇచ్చేది ప్రాజెక్టు ఖర్చులో కొద్ది భాగం మాత్రమేనని గైడ్ లైన్స్లోనే స్పష్టం చేశారు. ఇంకా చెప్పాలంటే ఇది కంపెనీకి కార్పొరేషన్ ఫండ్ మాత్రమే. ప్రాజెక్టు ఖర్చు (అంటే పనులకు అయ్యేఖర్చు) మొత్తాన్ని యూజర్ చార్జీలు, లబ్ధి దారుల చార్జీలు, ఇంపాక్టు ఫీజులు, భూ వినియోగం, అప్పులు చేయటం, లోన్లు తదితర మార్గాల ద్వారా సమకూర్చుకోవాలి. 14వ ఆర్థిక సంఘం నిధులు, కేంద్ర ప్రభుత్వ పథకాలకు వచ్చే డబ్బును వాడుకోవాలి. మున్సిపల్ బాండ్లను విడుదలచేయటం, పన్నుల నిరంతర పెంపుదల వ్యవస్థను ఏర్పాటు చేయటం ద్వారా సమకూర్చుకోవాలి. అంటే స్ట్రాట్ సిటీలో జరిగే పనులకు అయ్యే ఖర్చు మొత్తం వివిధ రూపాలలో ప్రజలు భరించాల్సిందే. ప్రభుత్వాలు నిధులు ఇవ్వవు.

దీనినిబట్టి మనకేం అర్థమవుతుంది?

- ✦ నగరాన్ని స్ట్రాట్ సిటీ గా ప్రకటించినంత మాత్రాన కేంద్రం నుండి, రాష్ట్రం నుండి నిధులు రావు. నగరంలో జరిగే ప్రతి పనికీ అయ్యే ఖర్చు మరియు నిర్వహణకు అయ్యేఖర్చు, కంపెనీల లాభాలతో సహా నగర ప్రజలు భరించవలసిందే.
- ✦ నగరంలో మౌలిక సదుపాయాలను పూర్తిగా ప్రైవేటీకరించడం, నగరంపై హక్కులను పూర్తిగా ప్రైవేటుకంపెనీలకు అప్పగించటం, క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే నగరాన్ని ప్రైవేటీకరించటం ఈ ప్రాజెక్టు సారాంశం.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం

స్ట్రాట్ సిటీ గైడ్ లైన్స్లో ఇచ్చిన అంశాలన్నింటినీ ఒక్కొక్కటిగా ఆంధ్ర ప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఇప్పటికే అమలు జరపడం ప్రారంభించింది. ఉదాహరణకు ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం నూతనంగా నిర్మించే రాజధానికి “కాపిటల్ సిటీ డెవలప్మెంట్ అండ్ మేనేజ్మెంట్ కార్పొరేషన్” పేరుతో ఒక కంపెనీని ఏర్పాటు చేస్తూ 02.05.2015 న జీ.వో. నెం.109 ఇచ్చింది. అదేరోజు ఈ కంపెనీ కి కొన్ని అధికారాలు ఇస్తూ జీ.వో. నెం.110 ఇచ్చింది. ఈ జీవోలో నగరంలో యూజర్ చార్జీలు, నగర మెయింట్నెన్స్ చార్జీలు వసూలు చేసే అధికారాన్ని, మార్కెట్లో షేర్లు అమ్మే అధికారాన్ని, అప్పులు చేసే అధికారాన్ని ఆ కంపెనీకి ఇచ్చారు. చివరకు నగరంలో అభివృద్ధి చేయాల్సిన స్థలాలను ఇతర కంపెనీలకు 99 ఏళ్లకు లీజుకు ఇచ్చే అధికారాన్ని కూడా ఈ కంపెనీకి కట్టబెట్టారు.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం మరో అడుగు ముందుకు వేసింది. కంపెనీల ఏర్పాటు,

కంపెనీల పాలన అన్నది స్టార్ట్ సిటీగా ఎంపికైన మూడు నగరాలు, రాజధాని అమరావతి వరకే పరిమితం చేయకుండా అసలు రాష్ట్రంలోని అన్ని పట్టణాలను, నగరాలను కంపెనీల పాలనలోకి తెచ్చే విధానాన్ని మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం రూపొందించింది. దానికోసం “ ఆంధ్ర ప్రదేశ్ అర్బన్ ఇన్ఫ్రాస్ట్రక్చర్ అస్సెట్ మేనేజ్ మెంట్ లిమిటెడ్ (APUIAML) ” అనే కంపెనీని ఏర్పాటు చేసింది.

✦ ఏం చేయటానికి APUIAML కంపెనీని ఏర్పాటు చేశారు?

ఈ కంపెనీ రాష్ట్రంలో ఉన్న అన్ని నగరాలు, పట్టణాలలో జరిగే పనులకు సంబంధించిన ప్రాజెక్టులను రూపొందిస్తుంది. ఆర్థిక వనరులు సమకూర్చుకోవటం, వ్యూహారచన తదితర ఆర్థిక సంబంధమైన కార్యక్రమాలను పర్యవేక్షిస్తుంది. పట్టణ ప్రాంతాలకు నీటి సరఫరా, మురుగునీటి పారుదల, పట్టణ ప్రాంత రవాణా, ఘనవ్యర్థాల నిర్వహణ (అంటే చెత్త తొలగింపు) ఆకర్షణీయ నగరాల ఏర్పాటు, జలవనరుల సంరక్షణ, నదీ అభిముఖ ప్రాంతాల అభివృద్ధి తదితర ప్రాజెక్టులను ఈ కంపెనీ చేపడుతుంది.

ఈ పనులన్నీ ఎవరు చేయాలి? మున్సిపాలిటీలు, మున్సిపల్ కార్పొరేషన్లు చేయాలి. మరి మున్సిపాలిటీలు, మున్సిపల్ కార్పొరేషన్లచేత పని చేయించకుండా వాటిని ప్రక్కనబెట్టి వేరే కంపెనీని ఏర్పాటు చేసి, దానికి ఈ పనులన్నీ ఎందుకు అప్పగిస్తున్నారు?

అసలు మతలబు ఇక్కడే ఉంది. “ఆంధ్రప్రదేశ్ అర్బన్ డెవలప్ మెంట్ ఫండ్” పేరుతో ఈ కంపెనీకి రాష్ట్రప్రభుత్వం 5 వేలకోట్ల రూపాయలు ఇస్తుంది. ఇది పట్టణాలలో జరిగే పనులకోసం అనుకుంటే పొరపాటే. ఈ కంపెనీకి మూలధనంగా మాత్రమే ఇస్తుంది. ఇక మీదట కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఇచ్చే నిధులు పట్టణాలలో పనులకోసం కేటాయించరు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల నుండి వచ్చే నిధులను ఈ కంపెనీలో ఈక్విటీ పెట్టుబడిగా ఉంచుతారు. ఈ కంపెనీలో ప్రైవేటు కంపెనీలు కూడా పెట్టుబడి పెట్టి ఈక్విటీ వాటాను పొందటం ద్వారా భాగస్వాములు కావచ్చు. అంటే కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల నిధులు, ప్రైవేటు కంపెనీలు పెట్టే పెట్టుబడులు అన్నీ కూడా ఈ కంపెనీలో వాటాగానే ఉంటాయి. అంటే ఈ కంపెనీలో కేంద్ర ప్రభుత్వం, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, ప్రైవేటు సంస్థలు వాటా దారులుగా ఉంటారన్నమాట. ఇక ఈ కంపెనీ చేపట్టే పనులు అన్నీ ప్రైవేటు భాగస్వామ్యం తోనే జరుగుతాయి.

కంపెనీలో పెట్టుబడి పెట్టేవారందరూ లాభాలకోసమే పెట్టుబడి పెడతారన్నది జగమెరిగిన సత్యం. మరి మంచి నీటి సరఫరా, మురుగునీటి పారుదల, పట్టణ

ప్రాంత రవాణా, ఘన వ్యర్థాల నిర్వహణ (అంటే చెత్త తొలగింపు) ఆకర్షణీయ నగరాల ఏర్పాటు, జల వనరుల సంరక్షణ, నదీ అభిముఖ ప్రాంతాల అభివృద్ధి లాంటి పౌర సదుపాయాలు కల్పిస్తే లాభాలు ఎలా వస్తాయి?

వీటన్నింటిని వ్యాపారమయం చేసి, ప్రజల ముక్కుపిండి వసూలు చేసినప్పుడే లాభాలు వస్తాయి. ఎంత ఎక్కువగా వీటి ధరలు పెంచితే, ఎంత ఎక్కువగా మన మీద భారం వేస్తే అంత ఎక్కువగా లాభాలు వస్తాయి. పెట్టుబడి పెట్టిన వారికి అంత ఎక్కువగా డివిడెండ్లు వస్తాయి. అందువలన ఈ కంపెనీ వాటా దారుల లాభాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని నగరంలో ఏర్పాటుచేసే పౌర సదుపాయాల ధరలను నిర్ణయిస్తారన్నమాట.

ముందు ప్రభుత్వం మూల ధనంతో **APUIAML** కంపెనీని ప్రారంభిస్తుంది. ఆ తర్వాత ప్రైవేటు కంపెనీలు కూడా ఈ కంపెనీలో పెట్టుబడి పెట్టి వాటా దారులుగా చేరతాయి. ఆ తర్వాత క్రమేణా ప్రభుత్వ వాటాలను కూడా ప్రైవేటు కంపెనీలకు అమ్ముతారు. ఆ కంపెనీ ప్రైవేటు కంపెనీల చేతులలోకి వెళ్ళి పోతుంది. దేశంలో ఎన్ని ప్రభుత్వ రంగ కంపెనీలను అమ్ముటం మనం చూడటం లేదు? ప్రైవేటు కంపెనీలు చేరటానికీ, వాటాలు అమ్ముటానికీ వీలుగానే ఈ కంపెనీలన్నింటినీ కంపెనీ చట్టం 2013 ప్రకారం రిజిస్టర్ చేస్తున్నారు. **APUIAML** ప్రైవేటు కంపెనీల చేతులలోకి వెళ్ళటమంటే నగరాలు, పట్టణాలలోని పనులన్నీ ప్రైవేటు కంపెనీల చేతులలోకి వెళ్ళటమే. అంటే నగరం, నగర ప్రజల బ్రతుకులు ప్రైవేటు కంపెనీల చేతులలోకి పోతాయి.

✦ **మరి ప్రజలెన్నుకున్న మున్సిపాలిటీలు, మున్సిపల్ కార్పొరేషన్లు ఏం చేస్తాయి?**

ఏముంది, కంపెనీ రూపొందించిన పనులను అమలు చేయటం. కంపెనీ తరపున ప్రజలనుండి కంపెనీ నిర్ణయించిన ఛార్జీలను వసూలు చేసి కంపెనీకి పంపటం. అంటే కలెక్షన్ ఏజెంట్లుగా మారి పోతాయన్నమాట. మనం ఎన్నుకున్న ప్రజా ప్రతినిధులుకూడా నగరంలో ఏపని కావాలన్నా ఆ కంపెనీకి దరఖాస్తులు పెడుతూ ఉంటారు. లేదా మనం ఏదైనా అడిగితే మాచేతులలో ఏంలేదు, కంపెనీ చేయటం లేదు అని సమాధానం వస్తుంది. అంటే మనం ఎన్నుకున్న మున్సిపల్ కౌన్సిల్ ను కంపెనీకి కలెక్షన్ ఏజెంట్లుగా తప్ప మరేపని చేయలేనిదిగా మారిపోతుంది. అంటే ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థకు ఇక స్థానంలేదు. కంపెనీ ఏం తలచుకుంటే అది జరగాల్సిందే. కంపెనీకి ఏది లాభమనిపిస్తే అదే జరుగుతుంది.

✦ మలి ఎన్నికలు ఎందుకు జరుపుతున్నట్లు?

కేవలం మాదీ ప్రజాస్వామ్యదేశం అని చెప్పుకోవటానికి మాత్రమే ఎన్నికలు జరుపుతారు. మేయర్లు, కార్పొరేటర్లు, చైర్మన్లు, కౌన్సిలర్లు ఏర్పడతారు. కాని నిర్ణయాలు మాత్రం కంపెనీలు చేస్తాయి. మనం ఎన్నుకున్న కౌన్సిళ్ళు నిర్ణయాలు చేసినా అవి అమలు జరగవు. ఎందుకంటే పనులన్నీ కంపెనీల చేతులలోకి వెళ్ళి పోతాయి కనుక.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసింది కేవలం “ఆంధ్ర ప్రదేశ్ అర్బన్ ఇన్ఫ్రాస్ట్రక్చర్ అసైబ్డ్ మేనేజ్ మెంట్ లిమిటెడ్” మాత్రమే కాదు. “ఆంధ్ర ప్రదేశ్ అర్బన్ గ్రీనింగ్ అండ్ బ్యూటీఫికేషన్ కార్పొరేషన్” ను ఏర్పాటు చేసింది. ఇది కూడా కంపెనీ చట్టం 2013 ప్రకారం ఏర్పడినదే. పట్టణాలు, నగరాలలో ఉన్న పార్కులు, ఖాళీ స్థలాలు అన్నీ ఈ కార్పొరేషన్ చేపడుతుంది. తాజాగా విజయవాడ, గుంటూరు నగరాలలో మౌలిక సదుపాయాలకోసం మరో కంపెనీని ఏర్పాటు చేశారు.

ఇప్పుడు ఆలోచించండి. స్మార్ట్ సిటీ ప్రాజెక్టులో ఇచ్చిన విధానాలు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానాలు ఒకటేనన్న విషయం సులువుగానే అర్థం చేసుకోవచ్చు. రాష్ట్రంలో ఉన్న 110 పట్టణ స్థానిక సంస్థలలో, కేంద్రం ఈ విధానాల ద్వారా స్మార్ట్ సిటీగా ఎన్నికైన 3 నగరాలు, అమృత్ పథకం క్రింద ఎంపికైన 31 పట్టణాలను కంపెనీల పాలన క్రిందకు తీసుకు రావటానికి ప్రయత్నిస్తుంటే, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం మరో అడుగు ముందుకేసి రాష్ట్రంలోని 110 పట్టణ స్థానిక సంస్థలను కంపెనీల పాలన క్రిందకు తీసుకు రావటానికి ప్రయత్నిస్తున్నది.

✦ సి.పి.ఐ(యం) ఏం చెబుతుంది?

మనది ప్రజాస్వామ్య దేశం. ప్రజాస్వామ్య దేశంలో ప్రజలు ఎన్నుకొన్న ప్రజా ప్రతినిధులతో కూడిన పాలనా విభాగాలు ఉంటాయి. అలా ఏర్పడినవే స్థానిక సంస్థలు (గ్రామ పంచాయతీలు, మున్సిపాలిటీలు, మున్సిపల్ కార్పొరేషన్లు). అవి కొన్ని విధులను నిర్వహించాలి. స్థానిక సంస్థలు నిర్వహించవలసిన పనులను కంపెనీలకు అప్పగించడం ఏమిటి? స్థానిక సంస్థలు నిర్వహించవలసిన పనులను కంపెనీలకు అప్పగించడం అంటే ప్రజా స్వామ్యాన్ని ఖానీ చేయటమే. ప్రజలను కేవలం కంపెనీలకు బానిసలుగా మార్చటమే. అందుకే స్థానిక సంస్థల పనులను, ప్రభుత్వ పనులను నిర్వహించటానికి కంపెనీల ఏర్పాటును సి.పి.ఐ(యం) వ్యతిరేకిస్తున్నది

స్మార్ట్ సిటీని ఆమోదిస్తే ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థ పూర్తిగా నశిస్తుంది. నగరపాలన కంపెనీ పాలనగా మారుతుంది. నగరంలో జరిగే పనులకు అయ్యేఖర్చును పూర్తిగా నగర ప్రజలే భరించవలసి వస్తుంది. నగరంలో జరిగే పనులకు అయ్యేఖర్చును మాత్రమే కాదు. కంపెనీలో షేర్ హోల్డర్ల లాభాలనుకూడా నగర ప్రజలే భరించాలి. నగరంలో ఒక ఇల్లు కట్టుకోవాలన్నా, నీటి కుళాయి కావాలన్నా, రోడ్డు కావాలన్నా, విద్యుత్ కావాలన్నా, ఏం కావాలన్నా స్మార్ట్ సిటీలో కంపెనీ దయాదాక్షిణ్యాల మీద ఆధార పడవలసిందే. స్మార్ట్ సిటీ గైడ్ లైన్స్లో ఇచ్చిన అంశాలన్నీ యధాతథంగా అమలు జరిగితే నగరం అత్యంత ఖరీదైనదిగా మారుతుంది. ఆ నగరంలో పేద, మధ్యతరగతి వారి బ్రతుకు దుర్భరమవుతుంది. నిరంకుశత్వం నగరంమీద రాజ్య మేలుతుంది. స్మార్ట్ సిటీ ప్రాజెక్టు కాలపరిమితి 5 ఏళ్ళు మాత్రమే. కాని అది ఏర్పాటు చేసిన కంపెనీ మాత్రం శాశ్వతంగా ఉంటుంది, కంపెనీ పాలన శాశ్వతంగా కొనసాగుతుంది. అందుకే స్మార్ట్ సిటీ కంపెనీలకు, ధనవంతులకు స్మార్ట్. అత్యధికలైన సాధారణ, మధ్యతరగతి ప్రజలకు నష్టం. ప్రజాస్వామ్యానికి పెనుముప్పు. ఫెడరల్ వ్యవస్థకు విఘాతం.

పట్టణాలు, నగరాల అభివృద్ధికి నిధులెలా?

పట్టణాలు, నగరాలతో బాటుగా గ్రామాల అభివృద్ధికి కూడా నిధులు కావాలి. ప్రస్తుతం పంచాయితీలు, మున్సిపాలిటీలు, మున్సిపల్ కార్పొరేషన్లు నిధుల లేమితో కొట్టు మిట్టాడుతున్నాయి. వాటికి నిధులు ఎందుకు లేవో అర్థం చేసుకుంటే నిధులు వచ్చే మార్గం కూడా తెలుసుకోవచ్చు.

మున్సిపాలిటీలు, మున్సిపల్ కార్పొరేషన్లు చేయవలసిన విధులను భారత రాజ్యాంగం 12 వ షెడ్యూలులో పొందుపరచబడినాయి. ఆపనులను నిర్వహించటం కోసం కావలసిన నిధులను రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఇవ్వాలని, ఎంత ఇవ్వాలో నిర్ణయించటం కోసం రాష్ట్ర ఫైనాన్స్ కమీషన్ను ఏర్పాటు చేయాలని రాజ్యాంగం ఆర్టికల్ 243 ద్వారా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను ఆదేశించింది. మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం (ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం) 3 ఫైనాన్స్ కమీషన్లు వేశాయి. మొదటి ఫైనాన్స్ కమీషన్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఆదాయంలో 39.24 శాతం స్థానిక సంస్థలకు ఇవ్వాలని సిఫార్సు చేసింది. రెండవ ఫైనాన్స్ కమీషన్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఆదాయంలో 40.94 శాతం స్థానిక సంస్థలకు ఇవ్వాలని సిఫార్సు చేసింది. మూడవ ఫైనాన్స్ కమీషన్ సిఫార్సులను అసలు బహిర్గతం చేయలేదు. ఇప్పుడు రాష్ట్రం విడబడి పోయిన తర్వాత ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం 4 వ ఫైనాన్స్ కమీషన్ వేసింది. ఇది ఇంతవరకు సిఫార్సులను ఇవ్వలేదు. దీనిని బట్టి

మనకు రెండు విషయాలు అర్థం అవుతున్నాయి. భారత రాజ్యాంగం ప్రకారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఆదాయంలో స్థానిక సంస్థలకు వాటా ఇవ్వాలన్నది మొదటి విషయం. రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఆదాయంలో సుమారు 40 శాతం స్థానిక సంస్థలకు ఇవ్వాలన్నది రెండవ విషయం.

రాష్ట్రాభివృద్ధి కోసం ప్రజలు రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి పన్నులు చెల్లిస్తున్నారు. ఆ పన్నులనుండి గ్రామాలు, పట్టణాలు నగరాల అభివృద్ధికి ఖచ్చితంగా వాటా ఇవ్వాలి. ప్రజలు నివసించేది గ్రామాలు, పట్టణాలు నగరాలలోనే. ప్రజలు నిశించే చోట స్థానికంగా జరిగే అభివృద్ధి లేకుండా రాష్ట్రాభివృద్ధి ఉండదు. కనక స్థానిక అభివృద్ధికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తప్పనిసరిగా నిధులు ఇవ్వవలసిందే. నిజానికి రాష్ట్ర ఫైనాన్స్ కమిషన్ సిఫార్సులలో పేర్కొన్న విధంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆదాయంనుండి 40 శాతం నిధులను రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు స్థానిక సంస్థలకు కేటాయిస్తే, స్మార్ట్ సిటీ పథకంతో సంబంధం లేకుండా ఆంధ్ర, తెలంగాణలలోని అన్ని పట్టణాలను, నగరాలను స్మార్ట్ గా తయారు చేసుకోవచ్చు. స్మార్ట్ సిటీ పథకంలో చేరితే ఇక మీదట నగరానికి రూపాయిరాదు. ప్రతివసినీ నగరప్రజలు డబ్బులిచ్చి చేయించుకోవలసిందే. చివరకు నగరపాలనే అస్తవ్యస్తంగా మారుతుంది. నగర ప్రజలు ప్రజాతంత్ర హక్కులను కోల్పోతారు. కంపెనీల పాలన మొదలవుతుంది.

నగరాల అభివృద్ధికి లక్షల కోట్ల రూపాయలు కావాలని, ప్రభుత్వాల వద్ద అంత డబ్బు లేదని అందుకే ప్రైవేటు వారిని ప్రోత్సహించాలని, ప్రైవేటు వారు సౌకర్యాలు ఏర్పాటు చేసి, వారిలాభాలతో సహా ప్రజలనుండి వారే వసూలు చేసుకోవాలని కేంద్ర ప్రభుత్వం చెబుతుంది. ఇది నిజం కాదు. గత 10 ఏళ్ళ కాలంలో కేంద్ర ప్రభుత్వం బడా కంపెనీలకు, బహుళ జాతి కంపెనీలకు రూ॥ 43 లక్షల కోట్లు పన్ను రాయితీలు ఇచ్చింది. జాతీయ బ్యాంకులలో 2016 మార్చి నాటికి రూ॥ 8 లక్షల కోట్లు మొండి బకాయాలు ఉన్నాయని రిజర్వు బ్యాంకు ప్రకటించింది. ఇందులో అత్యధిక శాతం బడా బాబులు ఎగ్గొట్టినవే. వీటన్నింటిలో 10 వ వంతు వసూలు చేసినా దేశంలోని పట్టణాలన్నింటినీ స్మార్ట్ గా మార్చవచ్చు. ఇలా లక్షల కోట్ల రూపాయలు కార్పొరేట్లకు రాయితీలివ్వటం, బ్యాంకుల వద్దనున్న ప్రజాధనాన్ని ప్రజల అవసరాలకు కాకుండా కార్పొరేట్ అవసరాలకు వాడటం, వారు ఎగ్గొడితే చూస్తూ ఊరుకోవటం చేస్తుంటే ప్రభుత్వం వద్ద డబ్బెలా ఉంటుంది? కార్పొరేట్ కంపెనీలకిస్తున్న లక్షలకోట్ల పన్ను రాయితీలను రద్దు చేయటం, బ్యాంకులకు బకాయలున్న సంస్థల ఆస్తులను స్వాధీనం చేసుకుని వేలం వేసి ఆడబ్బును బ్యాంకులకు

జమ చేయటం, జీవిత బీమా సంస్థ, బ్యాంకులలో ఉన్న ప్రజల ధనాన్ని ప్రజల సౌకర్యాల కోసం వాడటంచేస్తే ప్రభుత్వం వద్ద నగరాల అభివృద్ధికి నిధులు సమకూరుతాయి. అప్పుడు స్కాట్ సిటీలు మాత్రమే కాదు. గ్రామాలను కూడా స్కాట్ గా చేయవచ్చు. దేశమంతా సౌకర్యాలు కల్పించవచ్చు

కనుక పంచాయతీలు, మున్సిపాలిటీలు, మున్సిపల్ కార్పొరేషన్లలో నిధుల లేమికి ప్రధాన కారణం రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిధులను ఇవ్వక పోవటమే.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎందుకు నిధులు ఇవ్వటం లేదు? కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఎందుకు నగరాలను కంపెనీలకు అప్పగించాలనుకుంటున్నాయి? ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం కావాలంటే 1996 కు వెళ్ళవలసిందే.

1991 లో మన దేశంలో ఆర్థిక సంస్కరణలు మొదలయ్యాయి. ఆర్థిక సంస్కరణల యొక్క సారాంశం సరళీకృత ఆర్థిక విధానాలు, ప్రైవేటీకరణ, ప్రపంచీకరణ. దీనిలో భాగంగానే దేశంలో అన్నిరంగాలలో ప్రైవేటీకరణ జోరుగా సాగుతున్న విషయం తెలిసిందే. అందులో భాగంగానే స్థానిక సంస్థల పనులను కూడా ప్రైవేటీకరించడానికి ప్రయత్నాలు మొదలయినాయి. 1996 లో కేంద్ర పట్టణాభివృద్ధి శాఖ ఇచ్చిన ఈ నోట్లోని ముఖ్యమైన పేరాను యధాతథంగా తెలుగులోకి అనువాదం చేసి ఇస్తున్నాము. ఈ అంశాలను గమనిస్తే పాలకుల వ్యూహం అర్థమవుతుంది.

“1996 ఆగస్టులో ‘పట్టణాభివృద్ధి ప్రణాళికల రూపకల్పన మరియు అమలు (Urban Development Plans Formulation and Implementation) అనే శీర్షికతో మార్గదర్శకాలను రాష్ట్రాల ఆమోదం కోసం కేంద్ర ప్రభుత్వం రాష్ట్రాలకు పంపింది. ఈ మార్గదర్శకాలలో నిధులను సమీకరించటం కోసం కొన్ని నూతన మార్గాలను సూచించారు. నూతన ఆర్థిక విధానాల నేపథ్యంలో, ప్రణాళికలు, బడ్జెట్ కేటాయింపుల మీద ఆధారపడి సంప్రదాయంగా ఇస్తున్న నిధులను తగ్గించాలి. చివరకు పూర్తిగా ఉపసంహరించాలి. సబ్సిడీలను హేతుబద్ధం చేయాలి. పట్టణాభివృద్ధి ప్రణాళికలు, ప్రాజెక్టులను వ్యాపారానికి అనువుగా లాభసాటిగా ఉండేవిధంగా, వ్యాపారసరళితో రూపొందించాలి. ఇది సాధించాలంటే ‘అదనపు పన్నులను విధించటం ద్వారా’ పనులకు అయ్యే ఖర్చుకు, వచ్చే ఆదాయానికి సరిపోయేవిధంగా చేయాలి. భూమిని ఆదాయవసరుగా మలచు కోవటం, ఆస్తిపన్ను కాని ఇతర పన్నులను పెంచటం, పనులను చేయటంలో ప్రైవేటు సంస్థలకు బాగస్వామ్యాన్ని కల్పించటం లాంటి నూతన మార్గాలను అనుసరించాలి.”

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఫైనాన్స్ కమిషన్ సిఫార్సుల ప్రకారం స్థానిక సంస్థలకు నిధులు ఇవ్వకపోవటానికి, కేంద్రం లోని నాటి కాంగ్రెస్ వభుత్వం “జే.యన్.యన్.యు.ఆర్.యం” పేరుతో పరతులు విధించటానికీ, నేటి బీ.జే.పి పభుత్వం స్టార్ట్ సిటీ, అమృత్ పథకాల పేరుతో పట్టణాలు, నగరాలను కంపెనీల పాలన క్రిందకు తేవటానికి పైపేరాలో వివరించిన ఈ ఆర్థిక సంస్కరణలే కారణం. పాలకులు మారుతున్నారు. కాని వారి విధానాలు మారటంలేదు. స్థానిక సంస్థలను సమర్థవంతంగా పనిచేయించటానికి మార్గాలను అన్వేషించడానికి బదులుగా, స్థానిక సంస్థలను ప్రైవేటు కంపెనీలకు ఆదాయవనరుగా మార్చటానికిగల మార్గాలను అన్వేషిస్తున్నారు. దానికోసమే ప్రణాళికలు రూపొందిస్తున్నారు. ఆ ప్రణాళికల ఫలితమే స్టార్ట్ సిటీలు, అమృత్ పథకాలు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం APUJAML లాంటి కంపెనీల ఏర్పాటు.

మనలను బానిసలుగా మార్చే కంపెనీల పాలనను తిరస్కరించండి

ఈ కంపెనీల పాలనను మనం తిరస్కరించాలి. ప్రజాస్వామ్యం అంటే ఎన్నికలు మాత్రమే కాదు. ఏదో ఒక పార్టీ అధికారంలోకి రావటం మాత్రమే కాదు. ఎన్నికైన ప్రజాస్వామ్య సంస్థలను సమర్థవంతంగా పని చేయించాలి. అవి ప్రజలకు జవాబుదారిగా చేయటం కోసం ప్రణాళికలు రూపొందించాలి. అందుకు భిన్నంగా ఈ ప్రభుత్వాలు ప్రజాసామ్యాన్ని, ప్రజాస్వామ్య సంస్థలను ఖానీ చేయటానికి ప్రణాళికలు రచిస్తున్నాయి. ఇప్పుడు మనం ప్రజాసామ్యాన్ని, ప్రజాస్వామ్య సంస్థలను ఖానీ చేస్తుంటే చూస్తూ ఊరుకుంటే, కంపెనీల పాలనను ప్రతిఘటించకపోతే, మన దేశమే మరల కంపెనీల పాలనలోకి వెళ్తుంది. మన బిడ్డలు సగర్వంగా తలెత్తుకొని తిరిగే పరిస్థితి లేకుండా, ఈ కంపెనీలకు బానిసలుగా బ్రతకవలసి వస్తుంది. మనకు కావలసింది మనలను కంపెనీలకు బానిసలుగా మార్చే స్టార్ట్ సిటీలు కాదు. మనం సగర్వంగా తలెత్తుకు తిరిగే విధంగా ఉండే నగరాలు, పట్టణాలు, గ్రామాలు కావాలి. అందుకే ఈ స్టార్ట్ సిటీ, అమృత్ పథకాలను, కంపెనీల పాలనను ప్రతిఘటించాలని సి.పి.ఐ(యం) రాష్ట్ర ప్రజాసేకానికి, ముఖ్యంగా పట్టణ ప్రజాసేకానికి పిలుపునిస్తున్నది.

ఇట్లు

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు)

ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ.

తేదీ: 01.01.2017

